

Lied 1001

Gezangen voor Liturgie nr. 428

TM

Sopraan
Alt

1. De wij-zewoordenen het groot ver-toon de goe-de sier van goe-de wer-ken de

Tenor
Bas

1. Wij - ze woor - den, goe - de wer-ken,

ij - del - he - den op hun pau - wen - troon de lucht - kas - te - len van de ster - ken

ij - - del - he - den van de ster - ken.

al wat hoog staat aan - ge - schre - ven zal Gods woord niet o - ver - le - ven

al wat hoog staat aan - ge - schre - ven zal Gods woord niet o - ver - le - ven

hij wiens kracht in on - ze zwak - heid woont be - schaamt de o - gen van de ster - ken.

hij wiens kracht in on - ze zwak - heid woont be - schaamt de ster - ken.

2. Zijn woord wil de-ze we-reld om-ge-keerd: dat lach-en zul-len zij die we - nen dat

wo-nen zal wie hier geen woon-plaats heeft dat dorst en hong-er zijn ver - dre - ven

de on- vrucht - ba - re zal vrucht - baar zijn die geen va - der was zal va - der zijn

men - sen zul - len an - d're men - sen zijn de bier - kaai wordt een stad van vre - de.

3. Wie den-ken durft dat de-ze droomhet houdt een vlamdiekwijntmaarniet zal do-ven wie

zich aan de-ze dwaas-heid toe-ver-trouwt al komt de on-der-ste steen bo-ven

die zal kreu-nen on-der zor-gen die zal vech-ten in't ver-bor-gen

die zal wa-ken tot de mor-gen dauwt hij zal zijn o-gen niet ge-lo-ven.